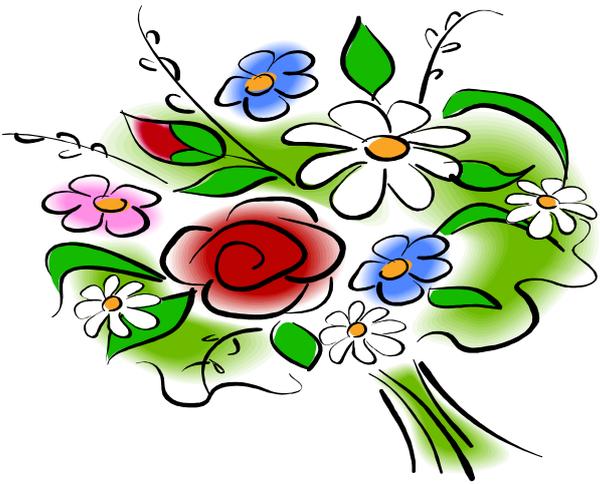


דברי הכפר

לְמַדְנִי, אֱלוֹהֵי, בְּרַךְ וְהִתְפַּלֵּל
עַל סוּד עַלֶּה קִמָּל, עַל נוֹגַהּ פְּרִי בְּשָׁל,
עַל הַחִירוֹת הַזֹּאת: לְרֵאוֹת, לְחוּשׁ, לְנִשּׁוּם,
לְדַעַת, לְיִיחַל, לְהִיכָשֵׁל.



לאה גולדברג
מתוך: "שירי סוף הדרך"

גיליון מס 1984 * ה' בשבט תשס"ו * 3 בפברואר 2006

כפר-הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

בית כפר-הנשיא

משתתף בצערם של
ג'וני פרנק רפי פרנק
וכל בני המשפחה המורחבת

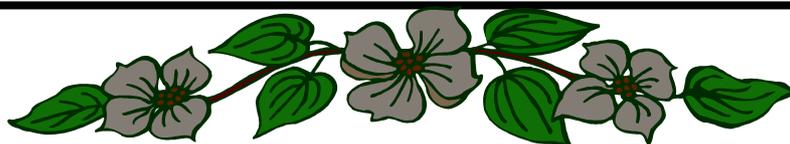
עם מות האם הסבתא

הגב' **חוה פרנק**

ז"ל

שנפטרה בשיבה טובה

שלא תדעו עוד צער



חוה נוימרק – פרנק

1907 - 2006

אמא שלי, אוה נוימרק, נולדה בשנת 1907 לפני 98 שנים. אביה, מנס נוימרק, היה רב הקהילה בדויסבורג, גרמניה, ואמה, מרטה נוימרק, ניהלה את הבית וחינכה את ארבעת ילדיהם, שאמי הייתה הבכורה ביניהם. בגיל 17 פקד אסון את המשפחה, כשהאם נפטרה, ואמי נותרה עם אביה לגדל את שלושת אחיה הצעירים. יותר מאוחר היא יצאה מן הבית כדי ללמוד להיות מורה לכלכלת בית, עבדה כמה שנים עד שפגשה את אמיל פרנק שהגיע לעיר דויסבורג כדי להיות מורה בבית הספר היהודי. בשנות השלושים נולדו להם שני ילדים – הבכור יוחנן והקטנה מרטי שנקראה על שם הסבתא שנפטרה. משפחת פרנק-נוימרק פעלה במרכז הקהילה – סבא היה רב הקהילה, אבא היה מנהל בית הספר היהודי וחזן בית הכנסת, ואמא תפקדה בחיי התרבות והחברה של הקהילה.

הכל התהפך כשהנאצים עלו לשלטון ובנובמבר 1938 בליל הבדולח נשרפו בית הכנסת ובית הספר, אבי נשלח למחנה דכאו ואמי הצליחה לשחרר אותו כשהיא הביאה לגסטאפו היתרי הגירה לאנגליה. באוגוסט 1939 יצאנו מגרמניה, ששם השארנו את כל הסבים והרבה משפחה שכולם נספו במחנה טרזין.

ההתחלה באנגליה הייתה קשה מאד: ארץ זרה, שפה זרה, אנשים זרים. לא היו להורים היתרי עבודה ועם הגיענו לשם פרצה מלחמת העולם השנייה. אמי השיגה פה ושם עבודות אצל משפחות יהודיות ואז פתאום מכיוון בלתי צפוי באה הצלתנו. שלטונות אנגליה אסרו אותנו במחנה הסגר באי-מן כי היינו אזרחים גרמניים בעת המלחמה. אבי נשלח למאסר באוסטרליה ואמי נשארה עם ילדיה. למרות המשבר הכבד שפקד את משפחתנו אמי חזרה אתנו לאנגליה, מצאה עבודה והצליחה לפרנס אותנו. בינתיים אבי חזר מאוסטרליה, המשפחה התאחדה, השתקעה בלונדון, ומן הזמן הזה תנאי החיים השתפרו. אמי עבדה כמה שנים במערכת שספקה ארוחות כשרות לתלמידים יהודיים בלונדון.

אחרי שאני ואחותי עלינו לארץ, הגיעו הורינו לכפר הנשיא בשנת 1965 כדי לחיות עם ילדיהם ונכדיהם. אמא עבדה שנים במתפרת הילדים

ונוצרה ידידות עמוקה בינה ולבין החברות שעבדו שם וזאת נמשכה עד היום הזה. היא המשיכה לקיים קשרים עם משפחתה המורחבת בכל רחבי העולם, וכן טפחה את היחסים עם אנשים מיוחדים במינם בגרמניה שהתנגדו בזמנו לשלטון הנאצי וחיפשו דרכים לבטא את יחסם החיובי לעם היהודי. וכך היא הגיעה לגרמניה עם אחיה כאורחת של העיר דויסבורג כדי לחנוך רחוב על שם אביה – רחוב מנס נוימרק.

לפני כ-15 שנה אבא שלי לקה באירוע מוחי ובעשר שנים הבאות אמא טפלה בו יום-יום כשהיא הגיעה לבקרו בבית הסעודי, קודם באילת השחר ואחר-כך בכפר הנשיא. קשה לתאר באיזו מסירות היא ליוותה אותו בשנים הקשות האלו. הוא נפטר בגיל 99 – חצי שנה לפני שהם הספיקו לחגוג את שנת השבעים לנישואיהם.

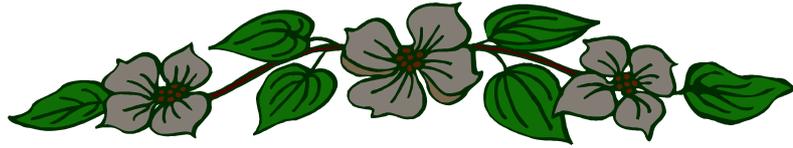
לפני שנתיים התחילה ירידה במצב בריאותה של אמא והיא נזדקקה למטפלת צמודה ואחר-כך התאשפזה בבית יונתן. כאן המקום לציין כמה אנחנו מודים למטפלת המסורה – פרסי – ולצוות המסור של בית-יונתן שטיפל בה באחריות ומתוך אהבה. בית יונתן - זאת היא מתנת חסד בקרבנו, ואנחנו מאושרים שזכינו לשירות הנאמן שהוא מקנה. אני גם רוצה להודות לכולכם, חברינו היקרים, שאתם הצטרפתם אלינו כדי ללוות את אמי בדרכה האחרונה. הרגשנו את החום, האהבה והתמיכה שאתם מעניקים לנו וזה כל כך עוזר לנו ברגעים הקשים האלה.

לפני שלושה ימים נפטרה אמא. היו לה חיים ארוכים, גדושי חוויות והישגים. היא התקבלה באהדה בכל מקום כשם שהיא תמיד חיפשה את נקודת המבט החיובית אצל כל אחד. היא האמינה באמונה נחושה ובכל לבה בצד הטוב של החיים ובנטיית הגורל לעזור ולשפר כך שבסוף הדברים יסתדרו. ובתוך האמונה הזאת בלט האלוהים שהושיט לה את ידו כשהיא נפרדה מאתנו. ברגע ההוא היא הייתה מסכמת את פרשת חייה במלים של המשורר:

בידו אפקיד רוחי בעת אישן ואעירה,
ועם רוחי, גווייתי; אדוני לי ולא אירא.

אמא, היית אישה אצילה ורגישה, סבתא נהדרת ואהודה ואם אוהבת ומבינה. אמא יקרה, תנוחי במקומך מנוחת עולמים.

ג'וני



סבתא חווה – מלכת הכוכבים

למרות שבשנים האחרונות נאלצתי להרכין מבטי מטה על מנת לראות את סבתא, זכורות לי בעיקר השנים הקודמות לתקופה העכורה, שהן רוב שנות חיי ובהן תמיד הסתכלתי מעלה בהערצה חסרת מעצורים. איך אישה קטנה ושקטה אוצרת בתוכה כל כך הרבה אנרגיה, חום ותבונה והכול בשקט ורוגע.

”וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים, יְהִי מְאֹרֹת בְּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם, לְהַבְדִּיל, בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלַּיְלָה; וְהָיוּ לְאֹתוֹת וּלְמוֹעֲדִים, וּלְיָמִים וּשְׁנָיִם. וְהָיוּ לְמְאֹרֹת בְּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם, לְהָאִיר עַל-הָאָרֶץ; וַיְהִי-כֵן. וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים, אֶת-שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים: אֶת-הַמְּאֹר הַגְּדֹל, לְמַמְשֶׁלֶת הַיּוֹם, וְאֶת-הַמְּאֹר הַקָּטָן לְמַמְשֶׁלֶת הַלַּיְלָה, וְאֵת הַכּוֹכָבִים. וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים, בְּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם, לְהָאִיר, עַל-הָאָרֶץ. וּלְמַשֵּׁל, בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה, וּלְהַבְדִּיל, בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ; וַיִּרְא אֱלֹהִים, כִּי-טוֹב. וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר, יוֹם רִבְעִי.” (בראשית, פרק א', פסוקים יד-יט)

בשיעורי מדעי החיים (שלא היו הרבה כאלה שבהם שמי הופיע ברשימת הנוכחים), הפנמתי שלכל שמש יש מערכת כוכבים הסובבת אותה. לפעמים לאותה שמש יש עוד שמשות שגם להן מערכת משנית משלהן. אך לא זכורה לי התופעה של שמש אשר לה מספר מערכות מקבילות אשר נעות סביבה בהרמוניה. פעם ניסיתי להביט על סבתא מהצד כאדם זר הבוחן תופעה שאיננו מבין. מראש אומר לכם שנכשלתי, כי לא ניתן להביט ולבחון את סבתא באופן קר ולא מחובר. אבל מיד התגלתה לי תופעה שלא מוכרת לי. סבתא היא כמו שמש המנהלת מספר מערכות מקבילות שחלקן אף מצטלבות ומנהלות יחסי גומלין בניהן, אך יש גם כאלה שלעולם לא ידעו על קיומן של השותפות ליניקת העוצמה השקטה והחמה שמזינה אותן, ומאפשרת להן להמשיך להסתובב סביבה בביטחון מלא.

אתה הנכד של חווה? המשפט הזה כאילו חלק בלתי נפרד מהנוף היום יומי שאותו אני חווה בשיוטי בין המערכות השונות, שכולן כל כך גאות להיות חלק מהמערכת המורכבת שגדולתה בצניעותה.

לכל אחד יש זווית אחרת וקובץ של חוויות שונות הקושרות אותו למערכת. ומה לי?

98 שנות חייה של סבתא הם יותר מכפול מחלקי, למרות שאם הייתי מנסה לספור את האושר שנפל בחלקי להיות הנכד של חווה נדמה היה שאני לפחות בן גילה. אחלוק איתכם חוויה אחת ואולי היא קשורה בצורה זו או אחרת לאור שסבתא קרנה בכל שנות היותה סבתא שלי.

כל שנה, ככל שהתקרב חג החנוכה גברה וגדלה ההתרגשות במשפחת פרנק

בכפר הנשיא וראובן שבעמיעד. כולם ידעו וחיכו לרגע שנגיע להדלקת נרות אצל סבא וסבתא. לא עוד ערב של שירה ומספר חנוכיות שצמח עם השנים והנכדים. כן, כמובן שכל זה היה ועוד, אבל במרכז האירועים עמד לו זקוף וגאה בית עשוי מלחם ג'ינג'ר והוא, מכוסה כולו בסוכריות ומתוקים אחרים. מבעד לחלונות הצבעוניים פרץ האור של פנס הסבתות המפורסם שכמותו היה רק בחנות של רודה.

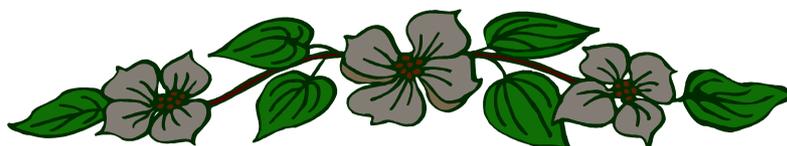
סבתא, יש עוד הרבה לספר, איך איבדת את אמך בגיל כל צעיר, איך אספת את סבא וברחתם ממכונת הרצח הנאצית. איך איבדת את אביך ויתר המשפחה. החיים הבלתי מוסברים של פליטים באנגליה והחיים בלי סבא כשנשלח לאוסטרליה. אגירת הכוחות והתקווה שבעזרתם בנית את חיך וחיי משפחתך מחדש. חינוך ילדייך לציונות והגשמתה. המעבר לישראל והקיבוץ. לאבד את עופר, את סבא והאחים. אבל נעצור כאן להפעם, הרי את לא ממש נעלמת מחיי, רק מהבית ליד חדר האוכל והביקורים עם הנינים.

עכשיו את שוב ליד סבא. לאחר 69 שנות נישואים (פיספוס של 5 חודשים ל 70) של זוג מופלא שידע לתמוך אחד בשני אורך כל הדרך, היה ברור שגם במותך תימצאי את הקשר לסבא. נכון הצלחת, סבא נפתר ב 27 לפברואר ואת ב 27 לינואר. בחייכם ובמותכם לא נפרדתם.

וכזאת הייתה סבתא שלנו, תמיד דאגה שחיינו יהיו מלאים באור מתוק. אין עוד אחת כזו בעולם ומי יודע כמה דורות עוד נחכה לדמות כה חיובית. סבתא, אני כבר מתגעגע למרות שבחודשים האחרונים קיוויתי שזה ייגמר. שלא תסבלי יותר. לראות אותך, הנפש האדירה כלואה בתוך הגוף החלוש ולדעת שאת חסרת אונים קרע אותי.

אוהב אותך

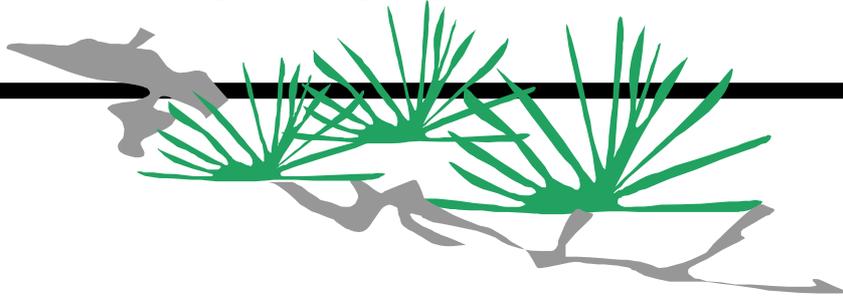
רפי



**בית כפר-הנשיא
משתתף בצערם של
מיכי חייט ובני משפחתו**

**עם מות האב, הסבא
אדוארד חייט
ז"ל
בתאונת דרכים טרגית**

שלא תדעו עוד צער



האיש שרכב יותר מדי

למיקי חייט, לאחים, לדורית והילדים, אתכם באבלכם עם פטירתו הטרגית של האבא, הסבא, אדוארד ז"ל.

מאז הגיעי לכפר-הנשיא זכיתי להכיר לא מעט אנשים טובים, מסקרנים ומיוחדים.

אחד מהם שזכור לטוב ומאוד סיקרן אותי באישיותו וגרם לי להתקרב יותר ויותר אליו ולהכיר אותו מקרוב, הניגוד המנטלי ושפת האם שלנו היו רחוקים אחד מהשני וחיידד עוד יותר את השוני בינינו, מה שגרם לנו להתחבר אחד

לשני כאילו היינו חברים בני אותו גיל ואותה שכונה ומאוד אהבתי לשהות במחיצתו, אני מתכוון לאיש והאגדה – מקס חייט ז"ל.

לימים ובזכות מיקי זכיתי להכיר עוד אדם חביב, מסקרן ומלא אנרגיה והדמיון בינו לבין מקס היה כמעט אחד לאחד. האיש הזה שבה את לבי והחיה בי את הזיכרונות הטובים של האח מקס, הסיפורים של מיקי על אביו המיוחד והמפגשים הקצרים שלי אתו בביקוריו אצל מיקי ודורית גרמו לי להכיר את האיש יותר מקרוב ולשיא ההיכרות אתו הגעתי כאשר לפני מס' שנים, בשנת הבר-מצווה של לוטן, הציע לי מיקי להצטרף אליו ולמשפחתו ועוד חברים לטיול אופניים כנהג מלווה, מכפר-הנשיא לאילת. כמובן שנענית ברצון וצירפתי את לוטן לנסיעה, לא ברכב, כי אם ברכיבה כמו כל הגדולים.

בערב ההתארגנות והעמסת הציוד גיליתי להפתעתי ותדהמתי שגם אבא של מיקי יוצא לטיול. אמרתי לעצמי איזה כיף יהיה לנסוע ברכב עם אדם מעניין זה לאכזבתי התברר לי שהציפיות שלי היו מוקדמות מדי והתברר לי שהסבא הזה לא ייתן לגיל לנצח אותו והוא רוכב לאילת כשווה בין שווים עם כל הצעירים.

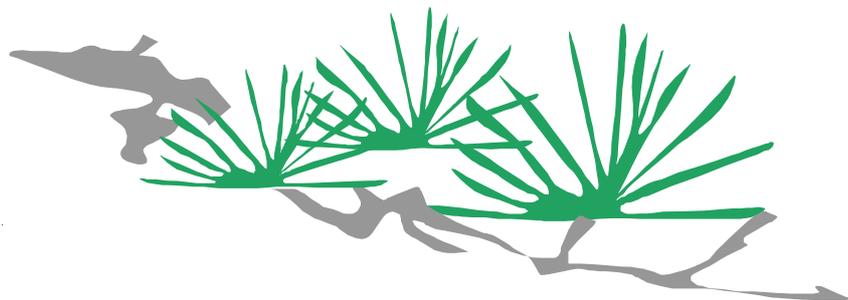
יצאנו לדרך הארוכה ועם כל ק"מ שעברנו הערצתי לאיש הזה התעצמה וייחלתי לעצמי להגיע לגיל שלו ולעמוד על הרגליים, ולהזכירכם מדובר היה אז באדם בגיל +70. רוכב על האופניים כמו צעיר בגיל +30, לפחות כמו אדי מרכס, רוכב האופניים האגדי. שום מורדות ושום עליות לא עמדו בדרכו והוא שם ללעג את כל הצעירים בחבורת הרוכבים. אין ספק שהטיול הזה והאיש הזה השאירו בי חותם חזק לכל החיים, אולי הטיול היה חד-פעמי אבל נחרט בלבי לעד.

במשך השנים מאז ובביקוריו כאן היה שוב כיף לשוחח אתו, ללמוד איך אפשר לחיות נכון ובריא ומלא שמחת חיים. לפי דברי מיקי נהג אביו לרכב כל שבת כ-100 ק"מ על אופניים, ואני זוכר שלא פעם פגשתי אותו בת"א עושה ג'וגינג בשעות הבוקר המוקדמות. רכיבה על אופניים היתה אהבת חייו ובה מצא גם את מותו הטרגי בתאונת דרכים נוראית. סבא אדוארד יחסר למשפחה ולנו, וכל פעם שנראה רוכבי אופניים נזכור אותו.

למיקי יידי, לדורית, לאחים ולכל המשפחה, לסבתא פאני, אם יש מילים מנחמות אני שולח לכם את כל המילים שבעולם, הכתובות והלא כתובות, לנחם אתכם באבלכם.

יהי זכרו של סבא אדוארד ברוך. תנוחמו משמיים ושלא תדעו עוד צער ודאווה.

שבי.



ימי הולדת

פלוא מרקוסון יניב ליפא (נין-אפשטיין) כרמל רוזנקרנץ עילי בת (נכד פרלסון) תהילה יוגב (נינה ארנברג)	10.2	רותי ארז איה פרחי (נכדה-וوترמן) נעם שגב-קרופרו שני שוער (נכדה עמית-גרשמן)	5.2
דוט שיינגזיכט נטשה כמרן אילת תושיה מיה לפינג-קפלן	11.2	איליין איסטון טל אשכנזי אור-משה פרחי (נכד-וوترמן)	6.2
		גליל רוזנקרנץ אסתר חרוש (נינה-וوترמן) גלית סולומון	7.2
		לירון סננס נופר כהן (נכדה-מרקס) דניאל ארנברג (נכדה) מיטל גלוק מתיו בוטה (נין-טנא)	8.2
		אילן מדינה	9.2



ימי נישואין



8.2 פנינה וירון זאבי

9.2 פם ורפי שיינגזיכט

"פירורים" ו"פינה קטנה וירוקה", יחד לאורך כל הדרך



**** למשפחת פרנק** משתתפים בצערכם עם פטירתה של חווה פרנק ז"ל בשיבה טובה.

**** למשפחת חייט** – משתתפים בצערכם הכבד עם מותו של אביו של מיקי חייט אדוארד ז"ל, בתאונת דרכים מחרידה. לשתי המשפחות מכל בית כפר-הנשיא – שלא תדעו עוד צער.

**** לאחר הפתיחה הקשה קצת קשה לכתוב פירורים משמחים, אבל ננסה. כמו שאומרים – החיים צריכים להימשך... אז ככה:**

**** נריה אגם** או..טו..טו..טו לחו"ל. תראה עולם, תעשה חיים ותחזור במהרה.

**** זיו נוי ל א** השתחרר עדיין מצה"ל הוא פשוט בחופשת מחלה עד להודעה חדשה.

**** לעומתו – ר' תם איילון** טו..טו..טו.. יוצא לחופשת שחרור.

**** ומתגייס לצה"ל בעוד כמה ימים עמית כץ** שחזר מבילוי בחו"ל. שיהיה בהצלחה.

- ** מי שטרם ביקר בשמורת החולה חייב להגיע, יש חוויה חדשה ושמה "עופוריה".
- בכלל כדאי לצאת לטייל, יש המון כלניות, רקפות ועוד פרחים רבים שפורחים עכשיו, וכמובן שכדאי להגיע לשמורת גמלא, שם ניתן לראות איך הנשרים בונים קינים. בספירה האחרונה ביום א' היו רק 70 נשרים, וחבל.
- ** כמובן שכדאי להגיע לאגמון, יש המון ציפורי מים, (כמה אלפים), ועגורים. אז למה אתם עדיין ממשיכים לקרוא, יאללה, קומו וצאו לדרך.
- ** נערי הבר-מצווה עשו ניקיון באגמון החולה כאחת מהמצוות שלהם ורציתי לנצל את ההזדמנות ולומר להם תודה, תודה מקרב לב.
- ** קבוצת הקט-סל שוב הפסידה ל"מבוא גליל" בדרבי. לא נורא יש עוד משחקים רבים. ראש הקבוצה - **סוהר קורן** מוסר שכולם חייבים לבוא לעודד במשחקי הבית בחולתה.
- ** ואם בספורט עסקינן, אז עד הסוף. **תמיר ברק** רק הגיע לניו-זילנד וכבר משחק שם ראגבי. עוד נראה אותו באיזו קבוצה ב-Super 14 בטלוויזיה בקרוב... "Go Crusaders Go"
- ** **אורי הדר** (בנה של רונית), פתח מסעדה ישראלית בניו-זילנד. תיראו לאן הגענו – אנחנו אוכלים Fish & Chips בימי ראשון ושם בניו-זילנד מנגבים חומוס בפיתה. בהצלחה אורי.
- ** עוד מעט מסתיים קטיף האבוקדו ו**דני פרידלנדר** מוסר שהשנה היתה מוצלחת. בטח הודות לשמירה המעולה.
- ** יש מספר חברים שמתכוננים לדרבי הגדול בכדורגל בין אנגליה לישראל. דבר אחד בטוח – אנחנו ננצח.
- ** ישנה תושבת חדשה, שמה שחף והיא ה"סנונית" הראשונה שבאה לגור ב"כיתת אריה" - ב-12 יחידות האירוח לשעבר.

ולסיום שתי שאלות:

1. נכון להיום ישנם יותר רכבים פרטיים לחברים/תושבים מאשר רכבי חברה.
למה לא מארגנים יותר מגרשי חניה ברחבי הקיבוץ?
2. מדוע אין כביש סלול לבית-הקברות?

זהו, אז שיהיה לכולנו שבת-שלום וירוק.

איציק ב"ד

נ.ב. – אנא סעו בזהירות בכבישים וחיזרו הביתה בשלום.

מזל טוב

בן נולד



להורים – הדס ומיכי
לסבים – מרים וברוך
ולכל המשפחה המורחבת.

ליצחק עדר היקר

מיום עלייתך על הקרקע היית הראשון לקבל את החברים בהגיעם לכפר- הנשיא והיית האחרון להיפרד מהם בבואם למנוחת עולמים. אין די מצוות כתובות ולא כתובות בעולמינו שיוכלו לתגמל אותך בעבור כל מעשיך. בכבוד, ביושר ובנאמנות אין קץ נפרדת מחברים רבים כל-כך, וטבעת את חותמך בדפוס ההתנהגות שלנו - שאר בני-האדם, כשאנו מלווים אדם בדרכו האחרונה.

עתה בבואי להביע את רחשי ליבי ותודתי לך בשם הציבור כולו - אני מוצאת את עצמי ללא מילים מתאימות, אבל אתה הרי יודע שלנצח נזכור כולנו את דרכך!

אין זו מצווה קלה ונעימה – אך יש בה את מובנה המלא של "המצווה" מכל שאר המצוות.

תודה לך מכולנו.

את יצחק יחליף בהנחיית הטקס מעתה, רפי פרנק, שקיבל על עצמו את התפקיד, ומי ייתן ולא תהיה לו עבודה רבה בתחום.

בשם החברה כולה, תודה מהלב לעושים במלאכה בהתנדבות וברצון טוב – כן ירבו כמותכם.

הדסה בשם ו' הנצחה.

נזכור

מר אברהם גילמור	29.1.90	בשבת תש"ן	ג
גב' ססיליה ברגמן	20.1.99	בשבת תשנ"ט	ג
הרי ברג	6.2.98	בשבת תשנ"ח	ט
גב' קלייר נאי	18.1.97	בשבת תשנ"ז	י
גב' פרידה ולקנוץ	1.2.85	בשבת תשמ"ה	י
מר סולומון ג'קסון	11.1.95	בשבת תשנ"ה	י

שאיילתה

בשבוע שעבר פורסמה השאילתה שלהלן ללא המשפט הפותח, ולא הייתה מובנת. להלן הנוסח המלא:

בהתאם ל"תקנת טומי" שמאפשרת לחברים להפנות שאילתות לבעלי תפקידים, ולקבל תשובה פומבית.

שאילתה לברוך כהן, מנכ"ל הקבוץ. בנושא טיפול בבוסתנים.

כידוע הבוסתנים מהווים פנינה של נוי ופרי לחברים. בשנים האחרונות יש הזנחה, בעיקר בבוסתן הצמוד למשרד של יוסי כהן, בכניסה לקבוץ.

השאילתא: מי אמור לטפל בבוסתן זה? (השקיה, גיזום, הדברת עשבים ואחזקה).

כאשר אקבל תשובה, היא תפורסם כמובן לידיעת הצבור.

רחל גינת

מקום נפלא

במשך שבועיים ישבתי עם אמא בבית יונתן. בתקופה הקשה הזו למדתי לכבד ולהעריך את הצוות המעולה והנפלא שעובד בבית יונתן.

יום יום הם נותנים ונותנים מכל הלב, שרות אישי לכל אחד מדיירי בית יונתן. בלי ליאות הם מטפלים באנשים, מחבקים, מלטפים, מבשלים, מנקים, משחקים ושרים אתם.

אמא היא אישה קשישה וחלשה שזקוקה לטיפול צמוד כל היום. למרות שזה לא תמיד נוח או פשוט, הצוות מטפל בה בכבוד ועם הרבה אהבה. פשוט תענוג לראות את היחס האנושי החם שהם מקרינים. לכל הצוות המסור אני רוצה להביע את הערכתי העמוקה על השירות אותו אתם נותנים.

תודה רבה על כל החום והאהבה שאתם משרים בבית יונתן. ביחד יצרתם מקום נפלא.

לו היה העולם מלא ביותר אנשים כמוכם היה העולם מקום יותר יפה לחיות בו.

באהבה
אהוד / הבן של נטע אלמן.

26 בינואר 2006

מידת סדום - לעומת השאיפה לצדק

בפרקי אבות (פרק ה, משנה י) מונים את מידות בני האדם לפי הקשר שלהם לרכוש:



"שלי שלי, ושלך שלך";
שלי שלך ושלך שלי";
שלי שלך ושלך שלך";
שלי שלי, ושלך שלי".

כל אדם מתייחס לרכוש באחת מהצורות הנמנות לעיל. התיאור נעשה במלים פשוטות ביותר, המובנות לכולם, וכל אחד מתאר טיפוס מסוים. אחד רשע, אחד חסיד, אחד עם הארץ (בתקופה הזאת הכוונה היתה לחקלאי כנראה), ואחד בינוני (נורמטיבי). לאחד האפיונים יש תוספת: "ויש אומרים זו מידת סדום".

לאיזה מהם מגיע התוספת הזאת? כמובן לרשע, החוצפן, האומר: שלי שלי, ושלך שלי!" הוא רוצה את הכל, ולוקח בכל דרך אפשרית. הוא פשוט רשע, וכולם רואים בו רשע.

אך מידת סדום מיוחסת אצל חז"ל דווקא למי שהיום היינו מגדירים כדמות ההוגנת ביותר, הנורמטיבית ביותר, במיוחד במשטר כלכלי חופשי/תחרותי-שלי שלי, ושלך שלך. כלומר, כל אחד רשאי להשתמש בכישוריו כדי להגיע להישגים המרביים, בלי להפריע לזולת. מה "סדומי" בהתנהלות זאת? איך זה יכול להוביל להתנהגות בנוסח סדום- אלימות, אונס, השפלה? התשובה בהמשך.

בשאלות האלה התעסקו פרופסורים, חברי קבוץ, מספר דתיים, וצעירים, בכנס שהתקיים בקבוץ יפעת, בחסות המדרשה באורנים, יד בן צבי, והמועצה האזורית עמק יזרעאל. שם הכנס: "פתחו לי שערי צדק"- חלוציות חברתית חדשה. השתתפו בו אנשים ש"צדק חברתי" הוא עדיין ערך משמעותי בחייהם, ולא מושג "אוטופי" בלתי רלוונטי עבור אנשים "מודרניים". חלק מהאנשים שהיו שם עוסקים יום-יום במשימה של עזרה לחלשים, בעמותות צדקה למיניהם שצצו בשנים האחרונות לנוכח המצב הקשה של חלק ניכר בציבור. חלק מהאנשים שהיו שם (כמוני) פשוט מרגישים חסרי אונים במצב בארץ היום, שחוזי המדינה וחלוציה/מקימה לא פיללו לו. (מצב שבו פועל מרוויח 3,500 ₪ בחודש, בו בזמן שמנהל המפעל מרוויח, כלומר משלם לעצמו, 600,000 ₪ באותו החודש! וזה כמובן בתנאי שהפועל הזה, שכישוריו מוגבלים מלידה, מצא עבודה, במיוחד אם הוא גר בפריפריה, ושלא פיטרו אותו במאמצי התייעלות והמרוץ אחר רווחים נוספים.)

אז איך מובילה השיטה התחרותית-אגואיסטית לסדום? כי אין להפריד בין "הזכות" להשתתף בתחרות, לבין "החובה" לדאוג גם לזולת-כמדינה האחראית על אזרחיה, וגם כאדם יחיד בעל "חסד אישי", חמלה. הקיבוץ, שמיסד את הדאגה לזולת בהסדרים ותקנות, ביטל את הרגש הספונטני של חמלה כלפי בני "המשפחה" המורחבת.

היחיד שלא מצליח בתחרות, מכל מיני סיבות שהוא שבדרך כלל אינו אשם בהן, עלול להזדקק לאמצעים "סדומיים" על מנת להשיג את ההטבות שהוא רואה סביבו, במיוחד בצורת חיים שבה הצריכה היא מופרזת לחלוטין. (אפשרות אחרת היא להתאבד, או להוציא את תסכולו על הסובבים אותו.) יש אנשים, וחלק מהם הגיעו לכנס, שהמצב הזה של עוני אמיתי, לעומת חברת שפע וצריכה מפותחת, כואב להם מאד. האבסורד הוא שחלק ניכר מהאנשים החיים על קו העוני או מתחתיו הם אנשים עובדים! רצינו לשמוע על דרכים שאפשר לנקוט בהם כדי להשפיע ולהיטיב. האם פעילות בעמותות צדקה היא התשובה? האם רק בדרך הפוליטית/ממלכתית אפשר להגיע לפתרון כולל? איפה חיונית התערבות ממשלתית, ומה נדרש מהאדם הבודד, הרגיש לצרכי הזולת?

המדינה אחראית לאפשר לכל אחד את הזכות לעבוד, והיא חייבת ליצור מדיניות המכבדת את העבודה, ולא רק את הרווחיות. המדינה אחראית לביטחון כל אזרחיה בתחום הבריאות והחינוך. כשזה לא קיים, יש עוני אמיתי, הכולל חוסר אונים בתחומים רבים (גם לפני החוק ולפני מוסדות המדינה), והשפלה. רשת בטחון (בחוקי עבודה, בקצבאות לזקנים ומוגבלים) צריכה להיות כמו טרמפולינה- לתפוס אותך בנפילתך, אך גם להקפיץ אותך בחזרה למעלה ולאפשר לך לחזור לחיים בכבוד. לא הצדקה תפתור את הבעיות בטווח הארוך, אלא אימוץ מושג הצדק בתור ערך מדיני מנחה. (מגילת העצמאות – ה"חוקה"

המכוננת של מדינת ישראל- בפרוש ציינה שהמדינה תהיה מבוססת על צדק חברתי.)

האתוס "הבינוני", הנותן לכל אחד להצליח או ליפול לפי כישוריו ו/או מזלו, הוביל אותנו למצב שבו אנו שרויים היום. האם בשביל זה הקמנו מדינה לעם ישראל וקיבצנו את פזורינו?

ומיהו החסיד? האומר: שלי שלך, ושליך שלך- כשגם השני אומר אותו הדבר, יש זרימה של נתינה חופשית, ויחסים חברתיים על רמה חדשה. ה"אני" וה"אתה"/"את" נפגשים במקום משותף, ומתברר שיש מספיק אוויר ומשאבים לספק את כולם. האלהים (ישות מעבר לכל אגואיזם) נוכח ביניהם, ומתברר שכל קניין אינו שייך לאדם אלא לאל- "כי לי כל הארץ" (שמות יט:5).

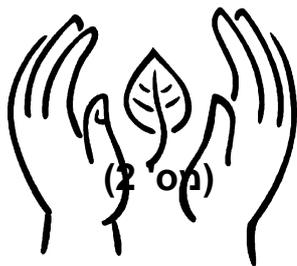
וגם זה היה מנושאי הכנס- לנסח את הערכים "הסוציאליסטיים-אירופיים" במונחים הלקוחים מאוצרות היהדות- כמו חכמת פרקי אבות.

ובצד המעשי/קהילתי: המועצה האזורית עמק יזרעאל, בראשות איתן ברושי, קיבלה על עצמה לפעול בכמה תחומים על מנת להתקדם בכיוון הצדק החברתי והדאגה לזולת: התקנת גישה לכל מקום למוגבלים, ודרישה לתמורה הוגנת לעובדים ותנאי עבודה סבירים בכל העסקים, המקבלים רשיון במועצה- באמצעות תו תקן "כשרות חברתית" שיוצג בכל עסק. בהיעדר תו תקן כזה, יש לעודד אנשים להחרים את העסק. (בירושלים זה כבר נהוג בעסקים רבים.)

האם המועצה שלנו מוכנה להירתם לאתגר כזה?

ואיפה כל אחד מאתנו, שפעם האמין באפשרות של הקמת חברה צודקת יותר, יכול לפעול?

שרה דבולט



חדשות האקונוולוגיה

בישראל ובעולם

ביולי 2005 חוקק בכנסת בקריאה טרומית "חוק אוויר נקי לישראל". אם וכאשר החוק יאושר סופית (וזאת השאלה...) המזהמים יהיו צפויים לסנקציות.

עמותת "אדם, טבע ודין" מזהירה שתושבי מרכז הארץ חשופים 75% מהזמן לזיהום אוויר. ממליצה על תוכנית לאומית להפחתת הזיהום.

המודעות הסביבתית בתעשייה בישראל היא חלשה. פחות מ-200 חברות אימצו את מערכת הניהול הסביבתי ISO 1400. כ-80% מהחברות אינן מדווחות על הנעשה אצלן בנושא בריאות תעסוקתית וסביבתית. חלק ניכר מן

המפעלים גם אינם מבצעים את הבדיקות הסביבתיות והבריאותיות הנדרשות על פי חוק.

גוברים הקולות נגד השימוש בשקיות הפלסטיק שהשתלטו על המסחר בעולם כולו.

ניתוח נתוני האשפוזים בשנת 1995 (השנה האחרונה עבורה פורסמו נתונים) עולה, כי אזור חיפה והצפון מוביל באשפוז ילדים מכל קבוצות הגיל ומשני המינים. המספרים מראים אלפי אשפוזים בשנה מעל לממוצע הארצי. (אפשרי קשר ל"צדק הסביבתי" שלהלן).

20% מיערות הגשם של ברזיל הושמדו עד כה, בעיקר בגלל פינוי שטחים ל...גידול סויה להזנת בקר.

ממשלת בריטניה הודיעה כי תקים ועדה ציבורית שתבחן את נושא האנרגיה במדינה, לאור ההתחממות הגלובלית והידלדלות מקורות האנרגיה בבעלות המדינה.

חומר למחשבה ומידע להרחבת הדעת

מסקנת הדו"ח האחרון של ועדת המעקב ל"צדק סביבתי"...? יש גוף כזה בארץ, שחברים בו כל 30 הארגונים הישראליים הלוחמים למען איכות הסביבה. היא שקיימים בארץ אזורים ושכבות אוכלוסיה הנפגעים יותר מאחרים ממפגעים סביבתיים.

"המשטרה הירוקה"... יש גם גוף כזה, שבו בס"ה כמה עשרות מתנדבים, וללא סמכויות אכיפה - "Think Globally and Act Locally" - זהו העיקרון המנחה את מרבית פעילי איכות הסביבה הרציניים בעולם.

בפרסומת מן העיתון מתגלה ש: חברת "פז הנדסה" מתמחה בתכנון וייעוץ בתחומי שימור הסביבה, כגון מניעת זיהום אוויר, טיפול בחומרים מסוכנים, מניעת זיהום מקורות מים וים, טיפול בשפכים סניטאריים ותעשייתיים, טיפול בפסולת מוצקה, מניעת זיהום קרקע, וכו'.

- בדו"ח איכות הסביבה שהתפרסם ביום שישי בוועידה הכלכלית הבינלאומית בדבוס (שוויץ), מדורגת ישראל במקום ה-45 מ-133 מדינות, בין ונצואלה לגבון (מרכז אפריקה), דירוג גרוע יותר מלבנון, קובה, אקוודור ועוד.

אשמח לקבל תגובות והערות

ז'ק גולן



תזכורת: דוחות טלפון – 2006

מי שמעוניין בפרוט שיחות טלפון, נא לידע אותי בפתק בתא הדואר או
מכתב בדואר אלקטרוני telcomm@kfar-hanassi.org.il

דוח "על-פי הזמנה" 5 ש"ח לתדפיס
דוח "קבוע" 3 ש"ח לתדפיס בתשלום מראש לכל שנת
2006

דוד אלמן

חוגי העשרה בכפר הנשיא



בקרוב יפתחו חוגי יצירה אצלנו, בסדנה של רג'י.
משך כל חוג הוא 6 פגישות, ומתאים לצעירים פחות - ולצעירים יותר.



- ציור מנדלות באקרילי
- צביעת משי – צעיפים ותמונות
- ויטראז' – מראות ומוביילים
- תכשיטים – עגילים ומחרוזות
- תפירת יד – בובות וחיות מלָבָד ופָד

אין צורך בניסיון קודם, למרות שזה כמובן עוזר...

לפרטים – רג'י 4569

מהמרפאה



בקיבוץ מחניים נפתחה שלוחה של "שטיינר" - מכשירי שמיעה וכל אביזרי העזר הקשורים בשמיעה.

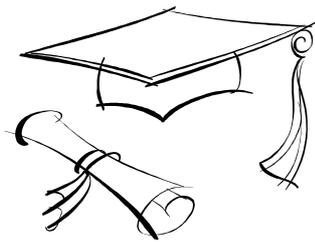
לבעלי ביטוח מושלם - הנחות גדולות

פרטים ניתן לקבל אצל דורית במרפאה.

ינואר 2006

מכרז פנימי

ניהול אגף החינוך בכפר הנשיא.



כולל ניהול מערכת הגיל הרך.

הגדרת התפקיד:

- ❖ ניהול אגף החינוך (מטרות, יעדים, תקציב, בקרה).
- ❖ ניהול מערכת הגיל הרך.
- ❖ אחריות למערכת החינוך הבלתי פורמאלי.
- ❖ אחריות לביצוע מדיניות כפר הנשיא בתחום החינוך.
- ❖ נציג כפר הנשיא במערכות החינוך האזוריות (בתי ספר, מועצה, משרד החינוך).
- ❖ נציג מערכת החינוך בהנהלת הקיבוץ.

דרישות התפקיד:

- ❖ יכולת הדרכה והפעלת צוותי עבודה.
- ❖ יכולת ניהול מערכת כספית כולל גבייה.
- ❖ ייצוג מערכת החינוך של הקיבוץ כלפי גורמי חוץ.
- ❖ יכולת שיווקית וקשר טוב עם הלקוחות (הורים).

- ❖ תפישה חינוכית ומערכתית של מערכת החינוך.
- ❖ יחסי אנוש טובים.
- ❖ רקע וניסיון ניהול מערכות חינוך – יתרון.

היקף משרה – 75% משרה

כפיפות – למנכ"ל הקיבוץ.

בחירת המועמד תעשה ע"י חברי המועצה.

הגשת מועמדות - עד 14/2 ל- לברוך



דרושים נציגים לוועדת בנים

**דרושים שני חברים ושני בנים/ות (עד גיל 30)
לצוות ועדת בנים.**

עדיפות לחברים בעלי יוזמה ונכונות לעשייה.

המטרה היא חיזוק ועדת בנים, על מנת לחזק את הקשר עם הצעירים.

ההשתתפות בצוות היא התנדבותית.

מעונינים יפנו לנורית א. – מ. אגף חברה ורווחה.

הבחירה תעשה
בהנהלת הקבוץ.

שם	תאריך	יום
איאן וויאט	2/2/06	יום חמישי
יוחאי וולפין	3/2/06	יום שישי
טוני ינטיס	4/2/06	יום שבת
שלמה ויסבקר	5/2/06	יום ראשון
שלומי זולטי	6/2/06	יום שני
מיקי חייט	7/2/06	יום שלישי
אורי חייט	8/2/06	יום רביעי
רענן טנא	9/2/06	יום חמישי